

Narhush Amt's 1ste Valgkreds (Bjørnbaa) sagde vel, at han vidste, at Folk i Odder, der havde laagt Asfalt-Dag, havde brugt flere Hundrede Kroner mindre end Folk, der havde laagt Straataag. Jeg har nu min Eiendom belagt med mindre brandfarligt Tag, og jeg har netop i dette Aar belagt 2 Længder, men dersom man vil have det forsvarligt tækket med den Tækkelse, der fordres i Loven, — Asfalttag Nr. 0 som det kaldes, altsaa det bedste, — saa kan det ærede Medlem være sikker paa, at det er dyrere end Straataag, og skal det derefter overføres med Cement og Asfaltkit, vil selv et kortere Stykke Hus koste et Hundrede Kroner at overføre. Lige over for det ærede Medlem for Svendborg Amt's 7de Valgkreds (Brockenhuus-Schack) skal jeg med Hensyn til Tilshnet bemærke, at jeg har ment, at vi skulde blive staaende ved Tilshnet efter Loven af 1861, som jeg finder er paalidelig og godt nok, og naar de faae en Snitruug, saa det bliver befalet at holde de Brandredstaber, der ere fornødne, — thi vi maa have flere Brandredstaber for virkelig at udrette Noget i Brandtilfælde, — saa er jeg overbevist om, at det er tilstrækkeligt. Jeg erkjender ikke Rigtigheden af, at man skal forespørge, om hvorledes man skal bygge eller ikke, idet baade Befolkningen og enhver Haandværker ved, hvorledes man skal bygge. I den Egn, hvor jeg bor, og hvor jeg i det Hele taget har reist hen, har jeg ikke hørt, at man ikke vidste, hvorledes der skal bygges, eller at man blev mulkteret bagefter. Det lader næsten til, at de paa Wæø eller i det sydlige Fyen har faaet adskillige Mulkter, fordi de ikke har kjendt til Lovens Bestemmelser. (Afbrydelse af Brockenhuus-Schack). Ja, i Fyen og paa Wæø skal man ogsaa lære at forstaa Loven lige saa godt som andre Menneſter maa gjøre det. Jeg skal sluttelig anbefale Lovforslagets videre Fremme med de Forandringer, jeg har foreslaaet. Jeg er enig med det ærede Medlem for Aarhus Amt's 1ste Valgkreds (Bjørnbaa) i, at der er enkelte andre Bestemmelser, som det er hensigtsmæssigt at optage, og da vi har hørt, at den høit ærede Minister ikke har havt noget væsentligt derimod at erindre, vilde jeg sætte Pris paa, om Udvalget vilde optage enkelte saadanne Bestemmelser, som vi kunne enes om med den høitærede Minister og det andet Thing til en saglig Forhandling, saaledes at vi kan faae noget Heldigt ud af Lovforslaget.

Tutein: Inden denne Forhandling slutter, vil jeg gjerne have Lov til for mit eget Bedkommende at tage Afstand fra den Tak,

som det ærede Medlem for Ribe Amt's 3die Valgkreds (Bust) bragte den høitærede Justitsminister for Kommissioners Medsættelse og den Opfordring, som han stillede til den høitærede Justitsminister om for Fremtiden at nedlægge lige Kommissioner. Vi have her i Thinget oftere forhandlet om vor kriminelle Retspleie, og der er, tror jeg, fra den Side, hvortil det ærede Medlem fra Ribe og jeg hører, aldeles bestemt udtalt den Anskuelse, at vor nuværende kriminelle Retspleie er utilfredsstillende, at den dels hverken er tilstrækkelig til Forbrydelsers Opdagelse og dels ikke fremkalder Tilstaaelse paa en Maade, som er rigtig, og at der muligvis undertiden bliver anvendt Midler, som ikke kunne tillades. Kommissioners Medsættelse er selvfølgelig aldeles lovlig; men jeg tror ikke, at man gaar for vidt ved at sige, at netop Kommissioners Medsættelse er den mest intensive Anvendelse af vor nuværende kriminelle Retspleie. Det ærede Medlem udtalte ogsaa selv, at han ikke ønskede Kommissioner nedsatte angaaende alle Sorter af kriminelle Sager. Han undtog jo visse Sager, og det ærede Medlem har vistnok sammen med alle os, som høre til Flertallet her, for nogle Aar siden været i allerhøjeste Grad indigneret over en Kommissions Fremgangsmaade i en kriminel Sag, og han vil ikke have glemt det. Men det gaar ikke an at komme den ene Dag og sige, Kommissioner ere forkastelige, og saa den næste Dag fordrer, at de skulle befkæftige sig med Forbrydelse, hvis Gjerningsmand man selvfølgelig gjerne vil have opdaget og straffet, og derfor komme og sige, at man holder af dem. Jeg indrømmer, at de nuværende i den sidste Tid nedsatte Kommissioner have bragt Forbrydelse for Dagen, hvis Gjerningsmand det var overordentlig heldigt at faae straffede. Men jeg er paa ingen Maade sikker paa, at det ikke er flet ved Midler, som ikke kan billiges. Der er f. Ex. i den Egn, hvor jeg boer, gaaet Folk til Beskjendelse nu, som tidligere have været mistænkte, og som have været underkastede Varetægtsarrest; men man har ikke kunnet faae dem til at bekjende, før der kom en saadan Kommissionsdommer, saa bekjendte de vlieblikkelig. Hvordan gaar det til? Ja, jeg vil, som sagt, ikke angribe en saadan Kommissionsdommer, og jeg vil ikke sige, at han gjør noget Urigtigt; men jeg vil udtale, at vi her i Thinget fra den Side, hvortil jeg hører, have misbilliget Kommissioners Medsættelse, og at vi ikke maa gaa fra det, fordi en Kommission en enkelt Gang kan faae en Forbryder til at bekjende, som vi gjerne ville have skal straffes, og at vi ere